
SOGN & KIRKE

Nr. 1 - Marts 2008 - 52. årgang

Hersom, V. Bjerregrav og Klejtrup sogne

HERSOM KIRKE

Sognepræst: Frederik Birkler,
Teglårdvej 30, Hersom, 9500 Hobro.
Tlf. 8669 0009.

Graver og kirketjener: Birgit S. Jespersen, Gl. Ålborgvej 48, V. Bjerregrav, 9632 Møldrup. Tlf. 8669 1910.

Organist: Jacob Græsholt, Strandvej 29, 9500 Hobro. Tlf. 9852 5545.

Kirkesanger: Henning Pedersen, Teglårdvej 24, Hersom, 9500 Hobro.
Tlf. 8669 0303.

Menighedsrådets formand: Jørgen Vindvad, Nørreheden 2, Nørreheden, 9500 Hobro.
Tlf. 9854 6261.

Kasserer: Esther Nielsen, Lundvej 14, Troestrup, 9500 Hobro. Tlf. 9854 6076.

Kirkeværge: Karen Brunsgaard, Sognevej 20, Ørris, 9500 Hobro. Tlf. 9854 6579.

V. BJERREGRAV KIRKE

Graver og kirketjener: Else Iversen, Halesøvej 1, Roum, 9632 Møldrup.
Tlf. 9854 6812.

Organist: Se Hersom.

Kirkesanger: Kirsten Klitgaard Frandsen, Bydamsvej 5, Skærshale, 9620 Aalestrup.
Tlf. 9864 9249.

Menighedsrådets formand: Birte Bergman, Nordskoven 21, V. Bjerregrav, 9632 Møldrup. Tlf. 8669 2185.

Kasserer: Ellen Pedersen, Teglårdvej 3, Hvolris, 9632 Møldrup. Tlf. 8669 1391.

Kirkeværge: Gunhild Agger, Herredsvejen 80, V. Bjerregrav, 9632 Møldrup.
Tlf. 8669 2580.

KLEJTRUP KIRKE

Graver og kirketjener: Leif Bach Jensen, Viborgvej 29, Klejtrup, 9500 Hobro.
Tlf. 9854 6792.

Organist: Se Hersom.

Kirkesanger: Se V. Bjerregrav.

Menighedsrådets formand:
Kirsten Hougaard Pedersen,
Fuglevænget 5, Klejtrup, 9500 Hobro. Tlf. 9854 6067.

Kasserer: Vagner Bjørn, Fuglevænget 8, Klejtrup, 9500 Hobro. Tlf. 9854 6625.

Kirkeværge: Søren O. Sørensen, Skårupvej 7, Klejtrup, 9500 Hobro.
Tlf. 9854 6271.

PRÆSTEGÅRDSUDVALGET

Formand: Jens Nielsen, Nørreheden 3, Nørreheden, 9500 Hobro. Tlf. 9854 6303.

Kasserer: Esther Nielsen (se Hersom).

KIRKEBIL

De, der ønsker transport til og fra kirke i forbindelse med vore gudstjenester, skal ringe besked til KAS-Biler, tlf. 8669 1589, senest om søndagen kl. 8,00. Gratis.

Dersom KAS-Biler skulle være forhindret i at køre en søndag, er man velkommen til at ringe efter den nærmeste taxa.

SOGN & KIRKE

Sogn & Kirke udgives af menighedsrådene og udkommer 4 gange om året. Bladet er gratis, men økonomisk støtte modtages gerne på konto-nr. 9261-000-03-02511.

Udensogns kan tegne abonnement: 60 kr.

Bladets adresse er: Hersom Præstegård, Teglårdvej 30, Hersom, 9500 Hobro. Kasserer er: Jens Nielsen, Nørreheden 3, Nørreheden, 9500 Hobro.

REDAKTION

Jens Nielsen, Hanne Vestergaard og Ejvind Sørensen. Sognepræsten er ansvarshavende redaktør.

Lay-out: Sognepræsten.

Sats og tryk: LSD-grafisk, 9864 9161.

Lokalhistoriske medarbejdere:

Ragna Kolind og Birthe Korsbæk.

Hvor intet andet er nævnt, er illustrationer i dette blad hentet fra kirkelige publikationer, blade og håndbøger.

Næste nummer: 1. juni 2008.

At se det, som ikke kan ses

Påskeprædiken

*Prædiken i Klejtrup og V. Bjerregrav
kirker på 2. Påskedag den 9. april 2007.
Tekst: Luk. 24,13-35.*

Vi får her fortalt om to unge mænd, to disciple, som på selve opstandelsesdagen - den første Påskedag - kommer vandrende på vejen fra Jerusalem til en landsby ved navn Emmaus. Undervejs sker det, at den opstandne Kristus pludselig dukker op og slår følge med dem.

To korte sætninger vil vi beskæftige os med her i prædikenen - nemlig sætningerne: »Deres øjne holdtes til« og »Da åbnedes deres øjne«.

Umiddelbart kan det lyde sært - underligt. Hvordan kan vore øjne holdes til, også selvom de er åbne? Og hvordan kan de pludselig åbnes, når de i forvejen er åbne? Jeg mener: enten er vore øjne åbne, eller også er de lukkede. Enten ser vi det, vi ser, eller også ser vi det slet ikke. Er det ikke sådan vi plejer at tænke?

Når vi f.eks. en dag følges med en god ven ind til byen, så ser vi da vores ven, lige fra det tidspunkt, vi mødes for at tage afsted. Og under hele byturen ved vi, hvem vi følges med. Vi er ikke i tvivl, for vi kender vores ven, og vi kan se ham. På

intet tidspunkt er det en fremmed, vi er sammen med. Vi tænker endda ikke nærmere over det. For vore øjne er åbne under hele turen. Det sørger vi selv for, at de er. Det er slet ikke noget, der giver os anledning til spekulationer.

Og dog: der ligger mere gemt i dette her end som så.

Man taler om, at et menneske kan gå gennem livet med lukkede øjne. Dermed mener vi, at et sådant menneske tilsyneladende kun ser en brøkdels af alt det, som passerer forbi det. Det har kun rigtigt øje for en ganske lille del af tilværelsens mangfoldighed.

Men er dette ikke noget, vi selv kender til?

F.eks. kan det være, at vi for nogle år siden på et tidspunkt færdedes i et landskab, som egentlig ikke sagde os alverden. Det gjorde ikke særligt indtryk på os.

Vore øjne holdtes lukkede for dets store skønhed.

Den reformatoriske bevægelse, som brød frem i Europa i første halvdel af 1500-tallet, fik vidtrækkende følger ikke blot for troslivet, men også for tænkningen, kulturen, kunsten og det politiske liv i denne del af verden.

Også i Danmark kan reformationens betydning spores på flere områder den dag i dag.

På det næste års udgaver af »Sogn & Kirke« vil vi se billeder af fire personligheder, som spillede en afgørende rolle i den nye bevægelse. Dette blads forside viser således et billede af reformationens helt centrale skikkelse, Martin Luther, malet af Lucas Cranach.

Luthers betydning for kirke- og åndsliv kan næppe overvurderes. Han var en umådelig stærk drivkraft i hele den reformatoriske bølge, som dengang skyllede ud over Europa.

Men nogle år senere opholdt vi os igen i det samme landskab. Og nu var det som om vore øjne åbnedes. Vi så en hel masse, som vi tidligere ikke havde haft blik for: landskabets farver, duftene, lyset, fuglenes glade sang, den sagte lyd fra bækken, der snoede sig langsomt gennem dalen... o.s.v. - alt det som jo også var der første gang vi færdedes dér.

Hvad var der sket i mellemtiden?

Var det vore øjne, der havde forandret sig?

Var det vores evne til at være opmærksom, der var blevet mere udviklet?

Eller hvad var der mon sket med os selv?

Det kan være svært at sige.

Men sådan kan vi da også have det med andre mennesker. En person kunne måske for et par år siden - byde os vældig meget imod. Men senere kom vi tilfældigvis til at lære denne person lidt bedre at kende. Og vore øjne åbnedes! Vi så, at der inde bag facaden gemte sig et rigtigt levende menneske, ovenikøbet et meget reelt - men også skrøbeligt og følsomt - menneske, som vi tidligere overhovedet ikke havde set.

I øvrigt: hvor meget *ser* vi i grunden af hinanden som mennesker, når det kommer til stykket? Hvor godt kender vi hinanden? Hvor godt kender vi os selv?

Hvad er det, der præger vore øjne, når vi ser på os selv og på hinanden?

Hvad er det, der farver vort blik?

På samme måde kan vi også komme ud for, at der hos et andet menneske - som vi ellers mener at kende ret indgående - at der hos dette menneske pludselig kan opstå noget *fremmed*, i hvert fald set med *vore* øjne. Vi *ser* et eller andet hos det menneske, som vi ikke synes vi har lagt mærke til før. Måske blot i et glimt dukker der noget op, som virker ukendt og fremmed for os, noget som måske overrasker os eller kommer bag på os.

Dette her handler om at få øje på hinanden, lære hinanden at kende - men også at

lære sig selv at kende - og på den måde gøre sig mere klart, hvad eller hvem man egentlig ser.

Da de to Emmaus-disciple kommer vandrende dér på vejen, da går de naturligt og taler med hinanden om alt, hvad der er foregået inde i hovedstaden det sidste par dage.

Endnu er de dybt rystede. I deres sind og tanker hersker der rent kaos. De kan simpelthen ikke få styr på alle disse dramatiske begivenheder. Usikkerhed, mismod og tvivl kæmper indeni dem. De føler sig ganske nedslåede og sorgfulde: det menneske, som de havde sat al deres lid til - som de havde lært uendelig meget af, fordi Han havde fortalt dem om Gud og mennesker på en måde, som havde berørt dem i deres inderste - dette menneske, Jesus fra Nazareth, var nu på den mest brutale måde blevet aflivet!

Dertil kommer, at de her til morgen havde hørt et rygte, som gik ud på, at nogle kvinder henne ved Hans grav havde set nogle *engle*, som kunne fortælle, at *Han lever*! Et rygte som endda var blevet bekræftet af andre disciple.

Men: hvordan skal man få dét til at give mening?

Vi kan nemt forestille os, at disse to unge mænd på vej hjemad har været dybt koncentreret i deres samtale omkring alt, hvad de har hørt og set. Ja, de har gået og været så optaget af - og følelsesmæssigt engageret i - alle disse hændelser, at de simpelthen ikke har sanset, hvad der ellers foregik omkring dem. Al deres opmærksomhed - og deres *øjne* - har været rettet mod det, de nu gik og tumlede med.

De har været som sunket ned i deres egen bedrøvelse!

I øvrigt var det jo, dengang som nu, fuldstændig utænkeligt, at en død kunne rejse sig fra sin grav og blive levende igen. Det lå helt uden for deres horisont, d.v.s. langt uden for deres synsfelt. Det var ganske enkelt en umulig tanke.

Derfor kan vi i grunden godt forstå, at de ikke kan *se*, hvem det er, der pludselig slår følge med dem. At det skulle være Jesus, deres Herre og Mester, som jo forleden dag var *død* (med deres egne øjne havde de set Hans døde krop!) - at det skulle være *Ham*, der nu gik lige ved siden af dem, dét kunne simpelthen ikke passe.

Han måtte være en fremmed.

Deres øjne var ude af stand til at *se* Ham!

Så er det, at de kommer i samtale med denne »fremmede«. Han fortæller dem om forskellige ting og forhold fra deres historie, som de godt kender til i forvejen.

Gradvist begynder de at *åbne sig inde fra*!

Mens de før kun havde blik for deres eget - og for deres egen modløshed - er det som om deres synsfelt nu langsomt udvides. De begynder at live op.

Der kommer også mere liv i deres øjne!

Men det er først da de alle tre sidder ved bordet - og Han giver sig til at bryde brødet og række det til dem - det er først på dét tidspunkt, at de genkender Ham. Det er først da, at deres øjne for alvor åbnes.

Og Han bliver usynlig for dem!

Men nu har de i hvert fald *set*, at *Han lever*.

Det er mærkeligt. For er det ikke noget af det samme, der kan ske med os, når vi er sammen til gudstjeneste her i kirken?

Allesammen er vi undervejs i vort liv.

Hver især gør vi os vore tanker om, hvad meningen med denne tilværelse mon kan være.

Vi slår vejen ind omkring kirkerummet her. For også hér tales der jo om liv og død, om Gud og mennesker, om frygt og om tro og om håb.

Vi møder op hér med al vores usikkerhed, vores tvivl og vantro, vores vaklen og vores famlen os frem på vores livsvej.

Og så: efterhånden som gudstjenesten skrider frem - og vi følger med i salmerne, i bønnerne og alt det - så kan det ske, at vi begynder at genkende, og genfinde, os selv i de mange ord som lyder her i dette gamle kirkehus. Ordene rører ved noget dybere inde i os.

Vi ser måske nogle sammenhænge, som vi før ikke havde øje for. Vi *ser os selv* og *vort liv* sat ind i en større ramme end den, vi selv kan skabe.

Kort sagt: vore *øjne åbnes*.

Vi får udvidet vort synsfelt.

Det kan ske, når vi f.eks. fanges ind af de ord, der siges ved døbefonten: »Lovet været Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved *Jesu Kristi opstandelse fra de døde*«.

Eller i nadverbønnen: »*Opstandne Herre og Frelser*, du, som selv er til stede iblandt os med al din kærligheds rigdom...«

Vi *ser* - og *hører* - at *Han er levende*!

For vi kan ikke tage fejl af Hans Ord.

Vi er dog stadig undervejs - men: det er nu gået op for os, at vi er ikke alene.

Vi har godt følgeskab - af *Ham* - under alle forhold.

Vi har *set* Ham.

Den ugentlige dosis

Kære læser af »Sogn & Kirke«, tillad mig den åbenhjertighed at fortælle noget om mig selv på disse sider i bladet. Det drejer sig om noget, der optager mig temmelig meget - ja, som stort set har optaget mig mere eller mindre i så lang tid, jeg kan huske tilbage: hvad er det, der sker med mig, når jeg træder ind i en kirke og deltager i gudstjenesten?

Allerede som dreng fornemmede jeg, at noget særligt var på færde. Dengang havde jeg ikke ret mange ord til at udtrykke hvad det var. Jeg forstod heller ikke meget af det.

De ting der foregik: salmesangen, orgeltonerne, præstens bevægelser, alle de mange ord, der nærmest bemægtigede sig rummet - sammen gav det mig en følelse af, at jeg befandt mig i noget uendeligt stort. I noget helligt. Og dog forstod jeg altså ikke særlig meget af det hele.

Men der blev rørt ved noget dybt i mig. Noget uforklarligt greb mig.

I grunden tror jeg ikke, at det var så usædvanligt. Jeg bilder mig ikke ind, at jeg var noget specielt i denne forbindelse. I virkeligheden forestiller jeg mig, at alle børn vil have det på samme måde, hvis de har nogle forældre, som selv er grebet. Det havde jeg. Og det er jeg meget glad for.

Med årene har jeg lært, at børn er mere modtagelige og åbne for »den åndelige dimension«, end vi er som voksne.

I teenage-årene var der måske en periode, hvor jeg var optaget af så meget an-

det, og hvor jeg kun sjældent deltog i søndagens kirkelighed.

Men jeg husker temmelig tydeligt, at jeg som ung i gymnasietiden simpelthen ikke kunne undvære den ugentlige gudstjeneste.

Jeg så frem til den. Når jeg så var der, sugede jeg alt til mig. Og når jeg gik derfra, var jeg »høj« - fyldt med noget udefinerligt, noget som jeg afgjort ikke selv var herre over, men som jeg bare kunne være i, hvile i, leve i - indtil næste søndag.

Senere besluttede jeg mig så for at blive præst, tog den lange uddannelse og fik det første embede i 1974.

Hermed kom søndagsgudstjenesten automatisk til at fylde en væsentlig del af ugens arbejde. Prædikenforberedelsen kan ofte være et meget stort slid. Men det er samtidig umådeligt givende. For hermed tvinges jeg til at se mig selv i øjnene. Gøre mig helt personlige overvejelser. Samtidig med at jeg i mit indre åbnes for det der kan ske under den kommende søndags kirkegang.

Selvfølgelig er der forskel på at være i kirke som »almindelig« kirkegænger og som præst. Men i princippet er det da helt det samme: noget kan åbnes, noget kan komme til én.

I folkekirken har vi af vore forfædre fået overleveret en gudstjenesteform, som i indhold er både komprimeret og særdeles rigt faceteret. På deltagerne kan den virke meget intens - indimellem direkte dramatisk og stærkt bevægende. I virkeligheden sker der så meget i løbet af den time en gudstjeneste varer, at man kan blive ganske svimmel!

Sådan har jeg det selv. Ikke hver gang, men meget ofte. Jeg kan under hele forløbet ligefrem føle mig som båret ind i et større rum.

Det afhænger naturligvis af flere ting

Fra skolens vindue

Bjerregrav Skole - hvad skete der?

På opfordring vil bestyrelsen for den kommende friskole i Bjerregrav gerne beskrive udviklingen fra, at skolen i Bjerregrav, der altid har været kommunal, nu bliver en friskole med meget stor forældreopbakning.

Forud!

I årene 2003-2006 trænger Bjerregrav Skole til fornyelse, og Møldrup Kommune bidrager til renoveringen. Forældre og andre borgere har imidlertid planer derudover, og der søges midler hjem samt lægges frivillig arbejdskraft i projektet.

Efter masser af slid, står Bjerregrav Skole i 2006 nyrenoveret med rammer hvor kvaliteten er i top, til stolthed og glæde for dem, som har deres daglige gang på skolen.

Processen!

I foråret 2007 lægger Viborg Kommune, i en strukturanalyse, op til besparelser og lukninger af skoler i Viborg Kommune. I maj 2007 afholdes borgermøde på Bjerregrav Skole mellem Bjerregravs borgere og politikere fra Viborg Kommune. Bjerregrav Skoles bestyrelse har gennemarbejdet kommunens oplæg og giver kommentar til flere opmærksomhedspunkter. Der er en god dialog på mødet, hvor det opleves at der lyttes og at kommentarerne tages til efterretning hos politikerne.

Skolebestyrelsen arbejder fortsat, i foråret og forsommeren, for at give politikerne argumenter til at bevare Bjerregrav Skole.

Den 7. august 2007 (lige inden første

skoledag) bliver det i pressen offentliggjort, at Børne- og Ungeudvalget i Viborg Kommune vil indstille til Byrådet, at bl.a. Bjerregrav Skole lukkes fra august 2008.

Skolebestyrelsen træder straks sammen, og arbejdet går igang med at finde muligheder for bevarelse af Bjerregrav Skole.

Den 13. august indsender en initiativgruppe ansøgning om friskole pr. august 2008 til Undervisningsministeriet, og kommunen underrettes samtidig herom.

Den 14. august afholdes stormøde for borgerne i Bjerregrav, hvor bl.a. tankerne om friskole præsenteres, såfremt Bjerregrav Skole lukkes.

Der nedsættes arbejdsgrupper til at arbejde videre med friskole-idéen, og 35 borgere går ind i arbejdet. Forældrene giver også for første gang deres tilkendegivelse om fremtidigt skolevalg, såfremt Bjerregrav Skole lukkes. Ca. 90% af skolens elever skrives uformelt op til friskole.

Den 26. august indgås et natligt politisk forlig, hvor Bjerregrav Skole ikke nedlægges helt, men bevares som undervisningssted under Møldrup Skoles ledelse.

Mange borgere vælger at møde op til byrådsmødet den 28. august, hvor byrådet ved 2. behandling beslutter at lukke Bjerregrav Skole som selvstændig skole og gøre den til et undervisningssted under Møldrup Skole.

Midt i september har skolebestyrelsen dialogmøde med politikerne om bevarelse af Bjerregrav Skole som selvstændig skole. Udfaldet af mødet gør, at skolebestyrelsen og arbejdsgruppen omkring friskoleinitiativet vælger at indkalde forældrekredsen den 18. september 2007 til

endnu et stormøde. Der gøres her opmærksom på, at modellen med et undervisningssted er en dårlig løsning for børnene både i Bjerregrav og Møldrup, da det for en del børns vedkommende vil være uvist, hvilken skole de tilhører, når skoledistrikterne slås sammen. Da der skal stiles efter fornuftige klasse størrelser, vil det betyde flytning af børn fra begge skoler. Afdelingsskoler har ligeledes ofte en kort levetid.

Forældrene bliver igen bedt om en uformel tilkendegivelse af fremtidigt skolevalg, såfremt Bjerregrav Skole ikke kan bevares som en selvstændig skole. Tilkendegivelserne viser at forældrene hovedsageligt ønsker friskole i stedet for den af byrådet besluttede løsning om Bjerregrav Skole som undervisningssted under Møldrup Skole.

Den 11. oktober 2007 afholdes der stiftende generalforsamling for Bjerregrav Friskole, hvor vedtægter godkendes og der vælges en bestyrelse for friskolen.

27. november 2007 tager byrådet på 3. behandling endelig beslutning om, at Bjerregrav Skole lukker som selvstændig kommunal skole pr. august 2008, og fremover skal være et undervisningssted under ledelse af Møldrup Skole.

28. november 2007 holder Bjerregrav Friskole officiel indskrivning. 149 elever indskrives i friskolen og udmeldes af folkeskolen. Disse ind- og udmeldelser sendes til Børne- og Ungeudvalget med ønske om forhandling med kommunen om køb af bygningerne.

Lige inden jul indstiller Børne- og Ungeudvalget, at undervisningsstedet »Bjerregrav Skole« lukkes, da en stor del af børnene er udmeldt af den kommunale skole. Dette er til stor jubel for borgerne i Bjerregrav, da det anses for at være et stort skridt på vejen mod friskolen. MEN først i januar indstiller samme udvalg, at Bjerregrav Skoles bygninger anvendes til formål inden for specialområdet i kommunalt regi.

Medio januar 2008 afholdes endnu et stormøde for forældre kredsen på skolen, midt i en periode hvor der arbejdes hårdt for en alternativ løsning til bygningerne.

28. januar indstiller Børne- og Ungeudvalget, at bygningerne »Bjerregrav Skole« skal sælges til friskolen og dette vedtages på byrådsmøde den 30. januar 2008.

Den 1. februar 2008 er alle borgere igen inviteret til stormøde, hvor det, under store klapsalver, offentliggøres, at bestyrelsen for Bjerregrav Friskole indstiller Britta Buus til ansættelse som skoleleder på Bjerregrav Friskole pr. august 2008. Denne indstilling skal vedtages på en ekstraordinær generalforsamling den 20. februar 2008, før Britta Buus er endelig ansat.

Fremtiden!

De fremtidige opgaver er mange, bl.a. skal der forhandles med kommunen om købet af bygningerne, inden vi endeligt kan sige, at friskolen bliver i Bjerregrav Skoles nuværende bygninger.

Dernæst ligger der et stort stykke arbejde i at få ansat personale, få beskrevet friskolens værdier og rammer, samt få undervisningsdagen stykket sammen til august.

Men det skal nok lykkes, for alle giver en hånd med og står sammen om, at dette er måden hvorpå vi kan sikre vore børn en skole med højt fagligt niveau, rum, udfordringer og fællesskab.

Fra Friskolens side håber vi på et godt samarbejde med andre kommunale skoler.

På Friskole-bestyrelsens vegne
*Annette Hansen og
Christina Lunddorph*

Grundlovsmøde 2008

Atter engang kan vi glæde os til Grundlovsmødet i Hersom. Meget tyder på, at årets møde kan blive mindst lige så folkeligt, indholdsfuldt og åndrigt, som det plejer at være.

Taleren

I år er det lykkedes os at få et meget spændende menneske kaldt hertil som taler. Det er Jens Pinholt, der nu bor som pensionist i Hobro sammen med sin kone Kirsten.

Jens Pinholt har prøvet lidt af hvert i sit liv. Efter 7 års skolegang på »Snoldelev Undervisitet« (som den sjællandske landsbyskole mellem Roskilde og Køge blev kaldt) kom han på Roskilde Katedralskole og blev student i 1952. Derefter begyndte livet at tage fart.

Efter et vinterophold på Mads Nielsens nyoprettede Gymnastikhøjskole ved Viborg fulgte 18 måneders militærtjeneste ved Livgarden. Hjemsendt som oversergent. Tog læreruddannelsen ved Haderslev Statsseminarium. Havde på denne baggrund et par års virke som ung lærer ved Viborg Gymnastikhøjskole, som han stadig har bevaret nær tilknytning til.

Men der må have været både udlængsel og eventyrlyst i den unge mand. For i 1959-61 drog han verden rundt på en arbejds- og dannelsesrejse. Arbejdede 1 1/2 år på en newzealandsk fårefarm, på et mejeri og et færeslagteri. Desuden som lærer ved forskellige maoriskoler (maorier er New Zealands oprindelige befolkning). Rejste over Stillehavet til USA, hvor han i en brugt bil kørte gennem 35 stater i løbet af et halvt år.

Med alle disse rige erfaringer i bagagen kunne Jens Pinholt herefter hjemme i Danmark - på Københavns Universitet - gennemføre et langt studium i etnografi/antropologi. Siden fulgte mere end 30 års ansættelse som lektor og afdelingsleder ved Århus Universitets Afdeling for Etnografi og Socialantropologi på Moesgård.

Det kan desuden tilføjes, at Kirsten og Jens Pinholt i 2 år (1973-75) - under meget primitive forhold - boede med deres to ældste børn, der dengang var 3 og 5 år, på Santa Cruz Øerne i det vestlige Stillehav. Her passede hun sit arbejde som sygeplejerske, børnene gik i den lokale skole, mens han selv udførte etnografiske feltstudier blandt de polynesiske og papuanske landsbyfolk.

Jens Pinholt kendes som en inspirerende taler, der er i stand til at fortælle livsnært og menneskeligt.

Musikken

Til Grundlovsfestens musiske afdeling har vi i år engageret »Viborg FDF Harmoniorkester«. Orkestret møder op med 25-30 unge, både piger og drenge. Og de vil dels give eksempler på deres musiske kunnen, og dels sørge for akkompagnement til fællessangen. Det skal nok blive festligt.

Prædikanten

Som sædvanligt afsluttes årets Grundlovsmøde med en kort gudstjeneste i Hersom Kirke. Prædikanten her vil være Niels Berthelsen, der til daglig er sognepræst ved Langenæs Kirke i Århus.

Niels Berthelsen beklædte præsteembedet i Kgs. Tisted-Binderup-Durup Pastorat i årene 1993-2001, før han skiftede til Århus-sognet. Han er således fortrolig med den høje, blå himmel i Himmerland. Desuden er han kendt som en god prædikant.

Alt i alt kan vi allerede nu begynde at glæde os til endnu et dejligt Grundlovsmøde.

Vore tre menighedsråd står bag arrangementet. Og det er stadig sådan, at både indensogns og udensogns interesserede vil være hjerteligt velkomne.

F. B.

Et vigtigt valg

Der skal være menighedsrådsvalg i år; nemlig den 11. november 2008.

I henhold til ny lovgivning skal menighedsrådene fremover have et menighedsrådsmedlem mindre, således at der i de nye råd skal være 5 medlemmer i Hersom menighedsråd, 5 medlemmer i V. Bjerregrav menighedsråd og 6 medlemmer i Klejtrup menighedsråd.

Vi har i menighedsrådene drøftet valget og fået tilkendegivelser, der betyder, at en del af de nuværende menighedsrådsmedlemmer gerne vil afløses efter lang og trofast indsats i folkekirkens tjeneste.

Derfor henvender vi os allerede nu for at finde emner til det væsentlige, spændende og udfordrende arbejde, som det er at sidde i menighedsrådet.

Der kræves ikke andre forudsætninger for at være menighedsrådsmedlem end levende interesse for vores kirke og sogn og almindelig sund fornuft, samt lyst til at sætte sig ind i sagerne. - Jo, man skal selvfølgelig være medlem af folkekirken.

Hvis du kan sige ja til det, eller kender én, der kan, så få en snak med én fra menighedsrådene eller sognepræsten.

I første halvdel af september vil der i de tre sogne blive afholdt orienterings- og informationsmøder, som loven foreskriver. De endelige datoer vil blive bekendtgjort i næste nr. af Sogn & Kirke. - Såfremt du er interesseret i din kirkes ve og vel, så mød op og vær med til orienteringsmødet, også uanset om du vil være kandidat til menighedsrådet eller ej.

Jørgen Vindvad

Grundlovsmøde

**Torsdag d. 5. juni kl. 14,00
i Hersom præstegårdshave**

Grundlovstalen holdes af etnograf og antropolog **Jens Pinholt**, tidl. lektor og afdelingsleder ved Århus Universitet.

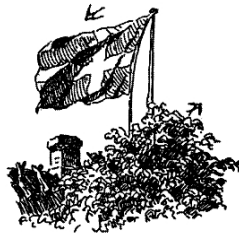
»**Viborg FDF Harmoniorkester**« musicerer.

I pausen nydes indholdet af den medbragte kaffekurv. Øl og sodavand kan købes.

Vi synger nogle af vore dejlige danske sange.

Grundlovsmødet afsluttes som sædvanligt med en kort gudstjeneste i Hersom Kirke kl. 16,00. Prædikant er sognepræst ved Langenæs Kirken i Århus, **Niels Berthelsen**.

Udover kaffekurv og godt humør anbefales det, at deltagerne selv medbringer tæppe, havestol eller lignende.

Vel mødt!

Siden sidst

Døbte i Hersom Kirke:

Mads Peter Sander Axelsen
Laura Brøndum Østergaard
Benjamin Faarup Pedersen

Mindet i Hersom Kirke:

Egon Møller

Begravede i V. Bjerregrav:

Ellen Madsen
Kirsten Poulsen

Døbte i Klejtrup Kirke:

Mikkel Trend Andersen
Mie Pedersen Johannesen
Thore Minaxshi Nyrup
Mikkel Østergaard Skaarup

Viede i Klejtrup Kirke:

Lise Minaxshi Rasmussen
og Morten Nyrup

Døde i Klejtrup Sogn:

Petra Otilie Jensen

Begravede i Klejtrup:

Kristen Jesper Nielsen

Bisat i Klejtrup:

Poul Erik Tordrup

Erna Thy

Kaj Kramer Kristensen

Indsamlinger:

Børnesagens Fællesråd: 1.824,00 kr.

Det Danske Bibelselskab: 396,00 kr.

Kirkens Korshær: 895,00 kr.

Kommende indsamlinger:

Pinsedag og 2. Pinsedag:

Folkekirkens Nødhjælp.

Konserter i foråret

KLEJTRUP • Tirsdag d. 18. marts kl. 19,30 kommer mezzosopranen Kamma Bidstrup til Klejtrup Kirke og fremfører her sammen med undertegnede en koncert med den forestående Påske som tema. - Koncertens program vil begynde med lidelseshistoriens tyngde og slutte med Påskemorgens glæde og jubel. Undervejs vil flere af vore dejlige påskesalmer dels blive udført af Kamma Bidstrup og dels blive brugt som fællessang. - Vi har før hørt Kamma i vore kirker, men her er alligevel en kort beskrivelse af hende: Hun er sanger/foredragsholder/underviser. Har diplomuddannelsen fra det jyske musikonservatorium 2003. Assisterer i Den Jyske Opera samt i Vokalensemlet Gaia. - Kamma og undertegnede har spillet sammen, både som duo med sang og klaver og med sang og orgel siden midten af 90'erne.

HERSOM • Onsdag d. 16. april kl. 19,30 får Hersom Kirke fornemt besøg - nemlig af Sct. Peders Dreng- og Pigeor. Koret har siden sin oprettelse i efteråret 1996 vundet et utal af priser i forskellige danske og internationale korkonkurrencer. Bl.a. i den danske børnekorkonkurrence »Sangerdyt fra kyst til kyst«, som i en årrække bragte koret i forreste række, og i foråret 2004 blev det til en 1. pris i A-rækken. Oven i 1. prisen fulgte 30.000 kr. - øremærket til deltagelse i en international korkonkurrence eller -festival. - Ved koncerten i Hersom Kirke vil koret bl.a. synge værker af den norske komponist Knut Nystedt og uddrag af den ungarske komponist Ferenc Farcas »Missa Secunda«.

V. BJERREGRAV • Torsdag d. 29. maj kl. 19,30 får V. Bjerregrav Kirke besøg af den berømte »Jutlandia Saxofonkvartet«. - Om kvartetten kan gives følgende beskrivelse: Jutlandia Saxofonkvartet har siden 1996 etableret sig som et af sin generations førende kammerensembler, med et virke der dækker såvel koncerter i kirker, musikforeninger, kongehuset, festivaler - herunder også udenlands-turnéer i bl.a. Norge, Sverige, Tyskland og Japan. - Kvartetten er et moderne ensemble, der bevæger sig frit og ubesværet mellem den klassiske musiks mange genrer. Hovedvægten ligger i instrumentets originale repertoire fra 1840'erne til i dag - men en sund nysgerrighed driver fra tid til anden kvartetten på strejftog til andre tiders musik. - Således er Jutlandia Saxofonkvartetets repertoire uhyre alsidigt.

Vel mødt til de tre koncerter!

Jacob Græsholt - organist ved de tre kirker

Forskelligt

FØDSELSANMELDELSE

Et barns fødsel skal anmeldes til sognepræsten senest 14 dage efter fødslen. Blanketten »Fødselsanmeldelse« anvendes.

Ugifte forældre kan erklære, at de sammen ønsker at varetage omsorgen og ansvaret for deres barn. Dette sker via blanketten »Omsorgs- og ansvarserklæring«.

ANMELDELSE AF DÅB

Når barnet skal døbes, ringer man til sognepræsten og aftaler dato for dåben. Desuden fastsættes et tidspunkt, hvor man kan mødes i præstegården og tale om dåben, barnets navn og faddere.

NAVNGIVELSE UDEN DÅB

Skal barnet ikke døbes, men navngives, sker dette også ved anmeldelse til sognepræsten.

Et barn skal have navn senest 6 måneder efter fødslen.

VIELSE

Ved vielse i kirken aftales med sognepræsten tid og sted, desuden tidspunkt for en samtale om vielsens forløb.

Kommunen kontaktes med henblik på den lovpligtige prøvelsesattest.

Når man gifter sig, beholder man i princippet sit eget navn. Ønsker man det samme efternavn og evt. mellemnavn, kan dette ske enten i forb. med vielsen eller bagefter. I begge tilfælde søges herom hos sognepræsten.

NAVNEÆNDRING

Ønsker man navneændring, koster det 430 kr. - Yderligere oplysninger kan indhentes hos sognepræsten.

BLANKETTER OG FORMULARER

Alle borgere med adgang til en PC har i øvrigt mulighed for at udprinte de nødvendige blanketter via internettet på adressen »www.personregistrering.dk«. Eller de kan fås hos sognepræsten.

VED DØDSFALD

Anmeldelse af dødsfald skal ske til sognepræsten senest 2 hverdage efter dødsfaldet.

Begravelsesmyndighed er altid sognepræsten i det sogn afdøde bor, også selv om begravelsen skal finde sted i et andet.

Det kan i det hele taget tilrådes, at man snart efter dødsfaldet kontakter præsten, som vil være behjælpelig i forbindelse med det nødvendige vedr. begravelsen.

KONFIRMATIONER

Konfirmationsdagene ligger fast år for år:

	<i>Bededag:</i>	<i>Flg. søndag:</i>
2008	Bjerregrav	Klejtrup
2009	Klejtrup	Hersom
2010	Bjerregrav	Klejtrup
2011	Klejtrup	Hersom
2012	Bjerregrav	Klejtrup

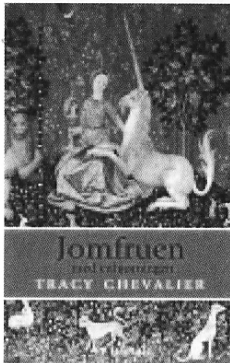
TELESLYNGE

Der er teleslynge i alle vore 3 kirker. Det betyder, at kirkegængere med høreapparat må huske at stille apparatet på T, så skulle lydniveauet være optimalt.

Jomfruen med enhjørningen - af Tracy Chevalier

Boganmeldelse v. Birthe Korsbæk

Den historiske fortælling, kunsten og den gode historie overlever smukt med romaner som denne: et sanseligt, farverigt og psykologisk troværdigt nærbillede af fransk og flamsk renæssances mennesker og miljøer.

Tracy Chevalier er også forfatter til »Pige med Perleøring«, som jeg tidligere har omtalt i dette blad. Hun er født i Washington DC, og bor nu i London med mand og søn. Hun interesserer sig meget for den historiske fortælling, og har med god forestillingsevne forsøgt at leve sig ind i skabelsesprocessen omkring berømte kunstværker.

På »Musee National du Moyen Age« i Paris hænger i dag 6 store vævede billedgobeline (såkaldte tapeter) med fælles-titlen »Jomfruen med enhjørningen«.

Vi ved ikke, hvordan de er blevet til, hvem der har tegnet forlægget til dem, hvem der har vævet dem eller hvorfor de ser ud, som de gør, men de har sat gang i forfatterens fantasi.

Den franske adelsmand Jean la Viste er sandsynligvis manden, der bestilte gobelinerne, da hans adelsvåben figurerer på dem alle. Jean la Viste levede ved det franske hof i slutningen af 1400-tallet.

Det er også meget sandsynligt, at vævningen af gobelinerne foregik i Belgien – sikkert Bruxelles, hvor der på den tid var meget dygtige og anerkendte vævestuer, der vævede efter netop de metoder og traditioner, der er anvendt her.

Romanen om dette vældige kunst-

håndværks tilblivelse begynder i Paris i foråret 1490. En ung, talentfuld maler, den charmerende Nicolas des Innocents, hidkaldes af den ærgerrige Jean Le Viste, en højt betroet embedsmand ved Louis XI's hof. Nicolas har vundet et vist ry ved samme hof som miniaturemaler, men har aldrig før malet forlæg til store vægtapeter. Han er en selvsikker, heftigt flirtende skørtejæger og svirebroder, og han har da heller ikke tænkt sig at forlade sit livlige Paris for at rejse nordpå.

Han kommer til begge dele, han bliver forelsket for alvor – og han modnes heraf menneskeligt og kunstnerisk.

De 6 store billedgobeline bliver hans livs opgave, og det samme bliver de for familien i den vævestue i Bruxelles, som får til opgave at udføre arbejdet efter malerens forlæg.

Billedmotiverne er helt enestående for datiden. Hidtil har adelens vævede tapeter altid illustreret kampscener fra store slag, hvori tapeternes ejer med sit våbenskjolds tilstedeværelse altid berømmes for sin tapre medvirken.

A mon seul de'sir

På disse 6 gobeliner fremstilles de 5 sanser: synet, smagssansen, lugtesansen, høresansen og følesansen. Det sjette tæppe har, til forskel fra de andre, indvævet en tekst.

Synet

Der står »A mon seul de'sir« i teltets tag. Det betyder sådan noget som »Til mit inderste ønske« (min inderste drøm).

Virkemidlerne er på alle gobeliner kvinder og enhjørninge, som blev anset for særligt kloge og følsomme dyr.

Det skulle vise sig, at det kom til at danne mode at fremstille kunstværker med følsomme motiver og med smukke kvinder. De store kampsceners tid var forbi.

Fra den fornemme familie i Paris følger vi Nicolas til det lille, arbejdsomme væverværksted i Bruxelles, hvor en høj håndværksmæssig standard i et strengt laugsvesen og lige så strengt, regelbundet kirkeliv er de faste holdepunkter, men hvor sammenhold og bestandighed er vejen til overlevelse.

Høj og lav, ung og gammel, tjenerskab og herskab fremstår klart og stærkt bevægende i deres indbyrdes afhængighedsforhold. Autentiske miljøer og interiører, nøjagtig og velanvendt viden om sociale, familiemæssige og kunstneriske forhold i tiden, et enkelt og flydende

sprog, fra det ramsaltede til det poetisk nænsomme, er Chevaliers adelsmærke. Samt en veludviklet evne til at skabe »rigtige« mennesker, hvis handlen og ageren forbinder ulige skæbner på godt og ondt.

Forfatteren lader bogens hovedpersoner fortælle hver sit afsnit i »jeg« form, og evner at omstille fortælleform og ordvalg fra den slødede drukkenbolt, forfører og kunstner til den letsindige teenager, der ikke er klar over følgerne af sine letsindigheder og den arbejdsomme husfader, der tynges af ansvar for familiens forsørgelse og husmoderen, der (vel efter datidens skik) uden at få særlig mange oplysninger fra manden har ansvar for at få tingene til at hænge sammen og holde døtrene på dydens smalle vej, så de uplekkede kan træde ind i den hellige ægtestand med en mand, som faderen vælger til dem. Det er en meget spændende og læseværdig metode, når læseren på den måde får lejlighed til at sætte sig ind i hver enkelts tankeverden. Man lærer virkelig at se den samme sag fra flere sider. Man må beundre forfatterens indlevelsessevne.

Følelse

I første afsnit fortæller maleren Nicolas des Innocents (bemærk efternavnet,

der betyder »uskyld«, hvilket må være meget ironisk ment fra forfatterens side) om sit møde med familien Le Viste, der bestiller ham til at udføre tegningerne til gobelinerne. Især beretter han om mødet med husets unge datter Claude, som ender med at blive hans store, uopnåelige kærlighed og model til billedet »A mon seul de'sir«.

I 2. del af romanen er Claude »jeg« personen. Her hører vi om en ung, fransk adelsjomfrus (teenagers) tanker og følelser. Om et kedsommeligt liv, om fremtidsdrømme og om utilfredshed og vanskelighed med at enes med forældrene, især moderen, som efter datidens traditioner er ansvarlig for at holde sin sprælske datter »ren i sjæl og legeme«.

3. kapitel er husfruens Genevieves fortælling: Om ansvar og pligter, om drømmen om at kunne lægge det hele bag sig og gå i kloster og om skyldfølelse over ikke at have født sin adelige mand en mandlig arving. Hendes største problem er nu at holde denne kunstner på afstand af sin letsindige datter. Madame Genevieve bliver model i en af gobelinerne.

I næste afsnit er vi i Bruxelles, hvor vævemesteren Georges fortæller om sit første møde med kunstneren Nicolas. Mødet bliver ikke så heldigt. Nicolas finder skikkene i Bruxelles for primitive og landlige og fremhæver det sofistikerede liv i Paris på væverfamiliens bekostning. Vævestuens kartonmester Philippe skal forstørre og ændre malerierne, så de kan bruges til væveforlæg, det giver nogen kontroverser. Det samme gør de vanskelige forhandlinger om pris og tidsforbrug og Nicolas' charme fremstød over for væverens datter Allianor, som er forbavsende uimodtagelig (Nicolas har ikke opdaget, hun er blind).

Så kommer turen til kartonmesteren Philippe de la Tour. Vi opdager gennem hans tanker, at han er dybt forelsket i den blinde Allianor, som (uden selv at være blevet informeret om det) er forlovet med

den gamle farver Jaques la Bœuf, - en meget bøs og utiltalende og krævende herre, som desuden stinker af fårepis, - det bruges nemlig til den blå farve, som er hans speciale. Både Philippe og pigens moder gør deres bedste, for at holde Allianor på afstand af Jaques, som hun tydeligvis er meget bange for.

Allianor er næste fortæller. Hun overhører en samtale mellem forældrene og finder her ud af, hvem hun er forlovet med. Skønt hun er uundværlig for værkstedet, er faderens kommentar, at »det er jo ikke let at finde en ægtemand til en blind pige« og når sønnen overtager, vil hun være til byrde resten af livet. Allianors slutbemærkning er: »Mine øjne har kun én ting til fælles med andre – de kan fælde tårer«. Ironisk nok bliver Allianor model til gobelinen med navnet »Synet«. Væverens kone Christine fortæller derefter om sit arbejdsomme liv med at holde sammen på værkstedet og

Høresans

få det hele til at fungere. Hun er en dygtig væverske, men som kvinde må hun ikke tage del i det overordnede vævearbejde. Det gør hun alligevel, ellers holder tidsplanen ikke, men hun kan ikke tage æren for sit arbejde, og hun må forsøge at holde sig fri af vævelaugets uanmeldte kontrolbesøg. Samtidig ser hun det som sin opgave længst muligt at beskytte datteren mod sin ubehagelige forlovede farver, Jaques.

Tilbage i Paris beretter Nicolas om sin håbløse drøm om la Viste-datteren Claude og sit mislykkede forsøg på at kontakte hende, - et forsøg, der får alvorlige følger for både ham selv og Claude.

Madame Genevieve la Vistes beretning om, hvordan hun må installere Claude i et lukket kloster indtil forlovelsen med en fornem adelsmand skal finde sted er næste billede.

Så følger Claudes beretning om opholdet på klosteret, hvor hun gør en skæbnesvanger opdagelse.

Tilbage i væveværkstedet er der hektisk travlhed. Væveren Georges beretter her.

Bogens stærkeste kapitel er lagt i munden på væverens blinde datter Allianor. Hun har besluttet, at hun ikke vil acceptere sin skæbne, og tager sagen i egen hånd. Med kunstneren Nicolas som et villigt redskab sørger hun for at blive med barn, så hun ikke kan »afsættes« til sin forhadte forlovede. Da det bliver opdaget, er Nicolas for længst rejst til Paris igen.

Væverens kone Christine fortsætter beretningen om Allianor og giver os slutningen på hendes tragiske skæbne, som heldigvis ændrer sig til det bedre. Philippe de la Tour, (kartonmesteren) mener

Smag

selv, han redder Allianor ved at gifte sig med hende. Allianors kommentar hertil er »jeg har reddet mig selv«. Vi fornemmer, at de to får et godt og arbejdsomt liv sammen.

Da værket hænger på plads i adelsmandens Grande Salle (store sal), har læseren fået et afromantiseret hverdagsdrama gennem 2 år i en periode i vor europæiske kulturhistorie, er blevet godt undervist og skønt underholdt fra første til sidste side.

Ud over de psykologiske og menneskelige aspekter, virker skildringen af den historiske periode, sidste tiår af 1400-tallet, meget troværdig. Den skarpe adskillelse af mands- og kvinderoller, tjenestefolks lave status, synet på kunstnere som selvoptagne forførere, den katolske kirkes strenge krav til borgernes livsførelse og til de unge adelsdøtres renhed i ånd og legeme.

Desuden får vi et godt indblik i, hvordan arbejdet med Middelalderens fantastiske, vævede gobeliner blev skabt med de arbejdsmetoder, man kendte og anerkendte på det tidspunkt under strenge regler, fastsat og kontrolleret af de enkelte håndværkerlaug.

Meddelelser

Menighedsrådsmøder afholdes således:

Hersom:

Tirsdag d. 11. marts kl. 19,30 (regnskab).
Mødet holdes i Hersom præstegård.

V. Bjerregrav:

Tirsdag d. 4. marts kl. 19,00 (regnskab).
Mødet holdes hos Hanne Jensen,
Kirketofte 11, V. Bjerregrav.
Onsdag d. 2. april kl. 19,00 (budget)
i Ældrecentret.

Klejtrup:

Onsdag d. 26. marts kl. 16,30
(regnskab og budget).
Onsdag d. 21. maj kl. 16,30
(syn og møde).
Møderne holdes i Menighedshuset.

*Ifølge menighedsrådsloven er alle
menighedsrådsmøder offentlige.*

Udbringning af »Sogn & Kirke«

Fra 1. januar i år har det danske postvæsen indført nye betalingssystemer, som betyder, at det bliver rasende dyrt at få bragt bladet ud som hidtil.

Den nye situation har været drøftet indgående i menighedsrådene. Og man har besluttet, at udbringningen af »Sogn & Kirke« for fremtiden vil ske ved frivillige hænder i sognene og ved det enkelte menighedsråds foranstaltning.

Er der nogle mennesker i sognet, som kunne tænke sig at være behjælpelige med uddelingen, kontakt da venligst:

Jens Nielsen

(Hersom) på tlf. 9854 6303.

Hanne Jensen

(V. Bjerregrav) på tlf. 8669 1440.

Lene Yde

(Klejtrup) på tlf. 8776 7727.

Indtil videre er det også disse personer, man bedes henvende sig til, dersom man ikke har modtaget bladet.

Konfirmandernes forældre

inviteres til at overvære nogle af de sidste undervisningstimer før konfirmationen.

De finder sted således:

Onsdag d. 9. april kl. 19,00-20,30:
Hersom-Bjerregrav.

Torsdag d. 10. april kl. 19,00-20,30:
Klejtrup.

Morgenundervisningen de pågældende dage flyttes hen til om aftenen. Der vil blive tale om almindelig undervisning, dog med vægten lagt på at genopfriske nogle af de emner som har været behandlet i vinterens løb.

Der vil blive serveret kaffe og brød.
Konfirmanderne får sodavand.

Indre Mission i Klejtrup

Marts

Onsdag d. 5.: Bibeltime.
Onsdag d. 19.: Møde. Jørgen Andreasen,
Onsild, taler.

April

Onsdag d. 2.: Bibeltime.
Onsdag d. 8.: Forårsmøde. Villy
Sørensen, Hammel, taler.

Maj

Onsdag d. 7.: Bibeltime.
Onsdag d. 14.: Møde, Ole Røjkjær
Mikkelsen, Aalestrup,
taler.

Møderne er kl. 19,30 og holdes i
Menighedshuset. Alle er velkomne.

Ændringer

i V. Bjerregrav Menighedsråd

I januar måned er der foretaget ændringer i V. Bjerregrav Menighedsråd. Formanden, Bente Svoldgaard, har efter 3 års meget samvittighedsfuldt arbejde ønsket at træde ud af rådet.

Vi siger hjerteligt tak til Bente for hendes store og gode indsats i arbejdet.

I hendes sted har suppleanten, Anna Rohde, indtaget sin plads i rådet. Og Birte Bergman er valgt som ny formand (se også s.2).

F.B.

Meddelelse

Klejtrup Menighedsråd har købt Klejtrup Missionshus. Mere herom senere.

VIBORG KIRKERADIO (VIKRA)

hver søndag kl. 20,00-21,00

på 93,8 eller 107,3 Mhz.

- 2. mar.: Kirken i tiden v. tidl. graver
Ejnar Nielsen, Vinkel.
Restaurering af Hjorthede Kirke.
Konfirmationsunderv. i Almind.
- 9. mar.: Gudstjeneste, Simested Kirke.
- 16. mar.: Palmesøndagsgudstjeneste,
Sortebrødre Kirke.
- 20. mar.: Skærtorsdag. Påske i ord og toner fra Stoholm.
- 23. mar.: Påskemesse, Stoholm Kirke.
- 30. mar.: Genindvielsesgudstjeneste,
Hjorthede Kirke.
- 6. apr.: Menighedsrådsarbejde år 2008 v.
Inge Lise Pedersen. Pastoratsråd
i Almind-Sjørlev-Lynggård.
- 13. apr.: Orlovsoplevelser v. Claus Muld
og N. P. Jacobsen.
- 20. apr.: Gudstjeneste, Tårup Kirke.
- 27. apr.: På torsdag er der konfirmation.
- 1. maj: Konfirmationsgudstjeneste,
Almind Kirke.

NY KIRKESANGER

ved V. Bjerregrav og Klejtrup kirker

Fra den 1. januar har menighedsrådene i V. Bjerregrav og Klejtrup i fællesskab ansat **Kirsten Klitgaard Frandsen** som kirkesanger ved de to kirker.

Hensigten er dels at støtte salmesangen og dels at støtte de to kirkekor.

Kirsten har en hel del erfaring på området, idet hun bl.a. har været ansat som kirkesanger ved Skals Kirke i 5 år.

Hun bor sammen med sin mand, John, i Skærshale ved Simested.

Også her i »Sogn & Kirke« skal der lyde et hjerteligt velkommen til Kirsten i den nyoprettede stilling. Vi håber meget, at hendes virke i kirkerne må blive til glæde både for hende selv og for sognenes kirkegængere.

F.B.

KLF Kirke og Medic

Forårsmøde i Møldrup Missionshus tirsdag den 11. marts kl. 19,30. Journalist Jens Christian Lynderup taler: »Hvordan bruger kirken medierne?«

Alle er velkomne.

Med venlig hilsen

Kirke og Medier for Møldrup og Omegn

Ferie og fridage

Jeg holder friweekend 1.-2. marts (S. T. Chr.), 5.-6. april (S. T. Chr.) og 17.-18. maj (S. T. Chr.). Desuden holder jeg fri dagene 15.-16. og 20. maj (S. T. Chr.).

Mandag er ugentlig fridag (Ryholt).

Ryholt har tlf. 8669 1003.

Søren T. Chr. har tlf. 9864 8011.

Frederik Birkler

Klejtrup Kirkes hjemmeside

www.klejtrupkirke.dk

Børne- og juniorklubberne i Klejtrup Missionshus

Har du lyst til at være med, så ring til Dorte Bertelsen og hør mere. Tlf. 9854 6645.

Klejtrup Lokalhistoriske Arkiv

Arkivet i Ældrecentret er åbent hver onsdag kl. 14,00-16,30 - eller efter aftale med foreningens formand, Ragna Kolind, på tlf. 9854 6704.

Hersom-Bjerregrav Sognebibliotek

Tirsdag kl. 15,00-18,00.

Bibliotekar:

Stine Marcussen.

Klejtrup Bibliotek

Tirsdag kl. 14,30-18,30.

Bibliotekar:

Henny Pedersen.

Sidste frist for indlevering af stof til næste kirkeblad: 1. maj.

Gudstjenesteliste

Dato	Hersom	V. Bjerregrav	Klejtrup	Søndagens navn
2. marts	Ingen	15,30 S.T.Chr.	Ingen	Midfaste
9. marts	11,00	Ingen	9,30	Mariæ Bebudelse
16. marts	9,30	11,00	Ingen	Palmesøndag
20. marts	Ingen	19,30	11,00	Skærtorsdag
21. marts	11,00	Ingen	9,30	Langfredag
23. marts	9,30	11,00	Ingen	Påskedag
24. marts	Ingen	9,30	11,00	2. Påskedag
30. marts	11,00	Ingen	9,30	1.s.e.Påske
6. april	Ingen	15,30 S.T.Chr.	Ingen	2.s.e.Påske
13. april	9,30	Ingen	11,00	3.s.e.Påske
18. april	Ingen	10,00 Konf.	Ingen	Bededag
20. april	Ingen	Ingen	10,00 Konf.	4.s.e.Påske
27. april	Ingen	11,00	9,30	5.s.e.Påske
1. maj	11,00	9,30	Ingen	Kr. Himmelfart
4. maj	9,30	Ingen	11,00	6.s.e.Påske
11. maj	Ingen	11,00	9,30	Pinsedag
12. maj	11,00	9,30	Ingen	2. Pinsedag
18. maj	Ingen	Ingen	15,30 S.T.Chr.	Trinitatis
25. maj	9,30	11,00	Ingen	1.s.e.Trin.
1. juni	11,00	Ingen	9,30	2.s.e.Trin.
5. juni	16,00 *	Ingen	Ingen	Grundlovsdag
8. juni	Ingen	15,30 S.T.Chr.	Ingen	3.s.e.Trin.
15. juni	15,30 S.T.Chr.	Ingen	Ingen	4.s.e.Trin.
22. juni	Ingen	9,30	11,00	5.s.e.Trin.
29. juni	9,30	11,00	Ingen	6.s.e.Trin.

*) Kort gudstjeneste som afslutning på Grundlovsmødet. Prædikant er sognepræst Niels Berthelsen, Langenæs Sogn i Århus (tidl.spr./Kgs.Tisted-Binderup-Durup).

Det er stadig muligt at indbetale bidrag til driften af »Sogn & Kirke« også selvom der ikke følger et girokort med dette nummer af bladet. Indbetalinger - store som små - kan ske på kontonr. 9261-000-03-02511 i Skals Sparekasse, Møldrup afdeling.

Bidrag kan dog stadig også afleveres/sendes til Hersom præstegård eller til kasserer Jens Nielsen, Nørreheden 3, Nørheden, 9500 Hobro.

Vi siger TAK for alle gaver.